Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 998/2003**

av den 26 maj 2003

om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG

(EGT L 146, 13.6.2003, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 592/2004 av den 30 mars 2004	L 94	7	31.3.2004
►**M2**	Rådets beslut 2004/650/EG av den 13 september 2004	L 298	22	23.9.2004
►**M3**	Kommissionens förordning (EG) nr 1994/2004 av den 19 november 2004	L 344	17	20.11.2004
►**M4**	Kommissionens förordning (EG) nr 2054/2004 av den 29 november 2004	L 355	14	1.12.2004

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING(EG) nr 998/2003

av den 26 maj 2003

om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 och artikel 152.4 b i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([3]), på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 18 februari 2003, och

av följande skäl:

(1) En harmonisering av de djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte, mellan medlemsstaterna och från tredje land, är nödvändig och kan endast uppnås genom att åtgärder fastställs på gemenskapsnivå.

(2) Denna förordning gäller transporter av levande djur som omfattas av bilaga I till fördraget. Vissa av bestämmelserna, bland annat dem som gäller rabies, syftar direkt på skyddet för folkhälsan, medan andra endast avser djurs hälsa. Artikel 37 och artikel 152.4 b i fördraget bör därför utgöra rättslig grund.

(3) Rabiessituationen har förbättrats avsevärt inom hela gemenskapens territorium under de senaste tio åren till följd av de program för oral vaccination av rävar som genomförts i regioner som drabbats av den rävrabiesepidemi som sedan sextiotalet härjat i nordöstra Europa.

(4) Den förbättrade situationen har gjort att Förenade kungariket och Sverige har övergett systemet med sexmånaderskarantän, som använts i flera årtionden, och i stället infört ett alternativt system som är mindre betungande och erbjuder en motsvarande säkerhet. Därför bör det på gemenskapsnivå föreskrivas att en särskild ordning skall tillämpas för transporter av sällskapsdjur till dessa medlemsstater under en övergångsperiod på fem år och att kommissionen i god tid skall lägga fram en rapport med lämpliga förslag mot bakgrund av de erfarenheter som gjorts och på grundval av ett vetenskapligt utlåtande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet. Det bör även föreskrivas ett snabbt förfarande för att besluta om en tillfällig förlängning av denna övergångsordning bland annat om den vetenskapliga utvärderingen av de erfarenheter som gjorts innebär att det krävs längre tidsfrister än dem som kan förutses för närvarande.

(5) De rabiesfall som inom gemenskapens territorium konstaterats bland köttätande sällskapsdjur har hittills främst gällt djur med ursprung i tredje land med endemisk rabies av stadstyp. Följaktligen bör en skärpning ske av de djurhälsovillkor som

([1]) EGT C 29 E, 30.1.2001, s. 239 och EGT C 270 E, 25.9.2001, s. 109.
([2]) EGT C 116, 20.4.2001, s. 54.
([3]) Europaparlamentets yttrande av den 3 maj 2001 (EGT C 27 E, 31.1.2002, s. 55), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 juni 2002 (EGT C 275 E, 12.11.2002, s. 42) och Europaparlamentets beslut av den 22 oktober 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT). Europaparlamentets beslut av den 10 april 2003 och rådets beslut av den 25 april 2003.

▼B

medlemsstaterna hittills allmänt tillämpat på införsel av köttätande sällskapsdjur från dessa tredje länder.

(6) Undantag bör emellertid göras för transporter från tredje land som, från djurhälsosynpunkt, tillhör samma geografiska område som gemenskapen.

(7) I artikel 299.6 c i fördraget och i rådets förordning (EEG) nr 706/73 av den 12 mars 1973 om gemenskapsåtgärder för Kanalöarna och Isle of Man i handeln med jordbruksprodukter ([1]) föreskrivs det att gemenskapens veterinärlagstiftning skall tillämpas på Kanalöarna och Isle of Man som följaktligen i denna förordning anses tillhöra Förenade kungariket.

(8) En rättslig ram bör också fastställas för hälsokrav tillämpliga vid icke kommersiella transporter av de djurarter som inte är mottagliga för rabies eller som saknar epidemiologisk betydelse när det gäller rabies och andra sjukdomar som djurarterna i bilaga I är mottagliga för.

(9) Denna förordning bör tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ([2]).

(10) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([3]).

(11) De befintliga gemenskapsbestämmelserna när det gäller djurhälsa, särskilt direktiv 92/65/EEG av den 13 juli 1992 om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG ([4]), tillämpas i allmänhet endast på transporter med kommersiellt syfte. För att undvika att transporter med kommersiellt syfte olagligt kamoufleras som transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte enligt denna förordning bör de bestämmelser i direktiv 92/65/EEG som rör transporter av djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I ändras i syfte att säkerställa att de överensstämmer med bestämmelserna i denna förordning. I samma syfte bör det finnas möjlighet att fastställa ett högsta antal djur som kan transporteras enligt denna förordning och för ett högre antal tillämpa reglerna för handel.

(12) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning syftar till att uppnå en tillfredsställande säkerhetsnivå beträffande de aktuella hälsoriskerna. Dessa åtgärder hindrar inte på ett omotiverat sätt transporter som omfattas av åtgärdernas tillämpningsområde, då de baseras på slutsatserna från en expertgrupp som anlitats beträffande denna fråga och i synnerhet på en rapport från Vetenskapliga veterinärmedicinska kommittén av den 16 september 1997.

([1]) EGT L 68, 15.3.1973, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EEG) nr 1174/86 (EGT L 107, 24.4.1986, s. 1).
([2]) EGT L 61, 3.3.1997, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2476/2001 (EGT L 334, 18.12.2001, s. 3).
([3]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.
([4]) EGT L 268, 14.9.1992, s. 54. Direktivet senast ändrat genom kommissionens förordning (EG) nr 1282/2002 (EGT L 187, 16.7.2002, s. 3).

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Genom denna förordning fastställs de djurhälsovillkor som skall vara uppfyllda vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte samt regler för kontroll av sådana transporter.

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas på transporter mellan medlemsstater eller från tredje land av sällskapsdjur av de arter som anges i bilaga I.

Förordningen skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av förordning (EG) nr 338/97.

Bestämmelser som grundar sig på andra hänsyn än djurhälsa och som syftar till att begränsa transporterna av vissa arter eller raser av sällskapsdjur skall inte påverkas av denna förordning.

Artikel 3

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *sällskapsdjur*: djur av de arter som förtecknas i bilaga I, som inte skall bli föremål för försäljning eller ägarbyte, vilka åtföljer sin ägare eller en fysisk person som för ägarens räkning ansvarar för dem under en transport.

b) *pass*: varje handling genom vilken sällskapsdjuret tydligt kan identifieras och som omfattar uppgifter som gör det möjligt att kontrollera dess status med avseende på denna förordning och som skall utformas i enlighet med artikel 17 andra stycket.

c) *transport*: varje förflyttning av ett sällskapsdjur mellan medlemsstater, införsel eller återinförsel från tredje land till gemenskapens territorium.

Artikel 4

1. Under en övergångsperiod på åtta år från denna förordnings ikraftträdande skall djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I betraktas som identifierade om de bär

a) en klart läslig tatuering, eller

b) ett elektroniskt identifieringssystem (transponder).

Om transpondern i det fall som avses i första stycket b inte motsvarar standard ISO 11784 eller bilaga A till standard ISO 11785 skall ägaren eller den fysiska person som för ägarens räkning ansvarar för sällskapsdjuret, i samband med varje kontroll, kunna tillhandahålla vad som krävs för att läsa av transpondern.

2. Systemet för djuridentifiering skall oavsett utformning även åtföljas av uppgifter som möjliggör identifiering av djurägarens namn och adress.

3. De medlemsstater som kräver att djur som införs på deras territorium på annat sätt än via karantän skall identifieras i överensstämmelse med punkt 1 första stycket b kan bibehålla detta krav under övergångsperioden.

4. Efter övergångsperioden skall endast systemet i punkt 1 första stycket b godtas som metod för identifiering av djur.

▼B

KAPITEL II Bestämmelser om transporter mellan medlemsstater

Artikel 5

1. Sällskapsdjur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I skall vid transporter, utan att det påverkar tillämpningen av kraven i artikel 6,

a) identifieras i enlighet med artikel 4, och

b) åtföljas av ett pass som utfärdats av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär och som visar att giltig vaccination, i förekommande fall förnyad vaccination, mot rabies med ett inaktiverat vaccin med minst en antigen enhet per dos (WHO-standard) utförts på djuret i överensstämmelse med rekommendationerna från det laboratorium där vaccinet framställts.

2. Medlemsstaterna får tillåta transport av ett sådant djur som avses i delarna A och B i bilaga I, som inte vaccinerats och vars ålder understiger tre månader, om det åtföljs av ett pass och sedan födelsen har vistats på den plats där det är fött utan att ha varit i kontakt med vilda djur som kan ha varit utsatta för infektion eller om det åtföljer sin moder eftersom det fortfarande är beroende av henne.

Artikel 6

1. Under en övergångsperiod på fem år från och med den dag då denna förordning träder i kraft skall införsel av sådana sällskapsdjur som anges i del A i bilaga I till Irlands, ►M2 Maltas, ◄ Sveriges och Förenade kungarikets territorium uppfylla följande krav:

— De skall identifieras i överensstämmelse med artikel 4.1 första stycket b, om inte den mottagande medlemsstaten även tillåter identifiering i enlighet med artikel 4.1 första stycket a.

— De skall åtföljas av ett pass som utfärdats av en av den behöriga myndigheten förordnad veterinär och som – utöver de villkor som anges i artikel 5.1 b – styrker att det har utförts titrering av neutraliserande antikroppar med minst 0,5 IE/ml i ett godkänt laboratorium på ett prov inom de tidsfrister som fastställs i nationella bestämmelser gällande vid den tidpunkt som anges i artikel 25 andra stycket.

Denna titrering av antikroppar behöver inte göras om på ett sällskapsdjur som undergått förnyad vaccination enligt de intervall som anges i artikel 5.1 utan avbrott i det vaccinationsprotokoll som föreskrivs av det laboratorium där vaccinet framställts.

Transporter av sällskapsdjur mellan ►M2 ovannämnda fyra medlemsstater ◄ kan av den mottagande medlemsstaten undantas från de krav på vaccination och titrering av antikroppar som anges i första stycket i denna punkt i enlighet med nationella bestämmelser gällande vid den tidpunkt som anges i artikel 25 andra stycket.

2. Såvida inte den behöriga myndigheten beviljat undantag med hänsyn till särskilda fall får inte djur av de arter som anges i del A i bilaga I, vilkas ålder understiger tre månader, transporteras innan de har uppnått den ålder som krävs för vaccination och, om detta föreskrivs, utan att ha undergått en efterföljande analys av antikroppstiter.

3. Den övergångsperiod som anges i punkt 1 får förlängas av Europaparlamentet och rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen i enlighet med fördraget.

Artikel 7

Inga krav beträffande rabies skall gälla för transporter mellan medlemsstater eller för införsel från ett territorium enligt avsnitt 2 i del B i bilaga II, för djur av de arter som anges i del C i bilaga I. Vid behov kan för dessa djur särskilda krav – däribland en eventuell begränsning av antalet djur – och en förlaga till intyg avsedda att åtfölja djuren fastställas för andra sjukdomar i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

▼B

KAPITEL III Bestämmelser om transport från tredje land

Artikel 8

1. För transporter av sällskapsdjur som anges i delarna A och B i bilaga I gäller följande:

a) Djur som kommer från ett tredje land som återfinns i avsnitt 2 i del B i bilaga II och del C i bilaga II, och införs

   i) till någon av de medlemsstater som anges i avsnitt 1 i del B i bilaga II skall uppfylla kraven i artikel 5.1,

   ii) till någon av de medlemsstater som anges i del A i bilaga II, antingen direkt eller efter transitering genom något av de territorier som anges i del B i bilaga II skall uppfylla kraven i artikel 6.

b) Djur som kommer från ett annat tredje land och införs

   i) till någon av de medlemsstater som anges i avsnitt 1 i del B i bilaga II skall

      — identifieras med hjälp av det identifieringssystem som definieras i artikel 4, och

      — ha genomgått

         — vaccination mot rabies enligt kraven i artikel 5, och

         — titrering av neutraliserande antikroppar med minst 0,5 IE/ml som utförts på ett prov som tagits av en förordnad veterinär minst 30 dagar efter vaccinationen och tre månader före transporten.

            Denna titrering av antikroppar behöver inte göras om på ett sällskapsdjur som undergått förnyad vaccination inom de intervall som anges i artikel 5.1.

            Tidsfristen på tre månader skall inte gälla vid återinförsel av ett sällskapsdjur vars pass styrker att titrering med ett positivt resultat har utförts innan djuret lämnade gemenskapens territorium.

   ii) antingen direkt eller efter transitering genom ett av de territorier som anges i del B i bilaga II till någon av de medlemsstater som anges i del A i bilaga II, skall sättas i karantän, utom i de fall då de bringats att uppfylla kraven i artikel 6 efter införseln till gemenskapen.

2. Sällskapsdjur skall åtföljas av ett intyg som utfärdats av en officiell veterinär eller, vid återinförsel, av ett pass som styrker att bestämmelserna i punkt 1 har följts.

3. Med avvikelse från ovanstående bestämmelser gäller följande:

a) Sällskapsdjur som härrör från de territorier som anges i avsnitt 2 i del B i bilaga II, inom vilka det enligt förfarandet i artikel 24.2 har konstaterats att det tillämpas regler som minst motsvarar gemenskapsreglerna i detta kapitel, skall omfattas av reglerna i kapitel II.

b) Transport av sällskapsdjur mellan San Marino, Vatikanen och Italien, Monaco och Frankrike, Andorra och Frankrike eller Spanien, Norge och Sverige får även i fortsättningen ske i enlighet med de villkor som anges i nationella bestämmelser som gäller den dag som anges i artikel 25 andra stycket.

c) Enligt förfarandet i artikel 24.2 och enligt villkor som skall fastställas får införsel av ej vaccinerade sällskapsdjur, vars ålder understiger tre månader, av de arter som anges i del A i bilaga I tillåtas från de tredje länder som återfinns i delarna B och C i bilaga II, när detta är motiverat med tanke på landets rabiessituation.

4. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel och särskilt förlagan till intyget skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

▼B

Artikel 9

Villkor för transporter av djur av de arter som anges i del C i bilaga I från tredje land skall, liksom förlaga till det intyg som skall åtfölja djuren, fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 10

Förteckningen över tredje länder i del C i bilaga II skall fastställas före den dag som avses i artikel 25 andra stycket och i enlighet med förfarandet i artikel 24.2. För att kunna upptas i förteckningen skall ett tredje land dessförinnan styrka sin rabiesstatus samt

a) att anmälan till myndigheterna om misstänkt rabies är obligatorisk,

b) att ett effektivt övervakningssystem är infört sedan minst två år,

c) att veterinärmyndigheternas struktur och organisation kan garantera intygens giltighet,

d) att alla lagstadgade åtgärder för att förebygga och kontrollera rabies har vidtagits, inklusive importreglerna,

e) att det finns gällande bestämmelser om utsläppande på marknaden av vacciner mot rabies (förteckning över godkända vacciner och laboratorier).

Artikel 11

Medlemsstaterna skall tillhandahålla allmänheten klar och lättillgänglig information om de hälsovillkor som gäller för transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte inom gemenskapens territorium och om villkoren för djurens införsel eller återinförsel till nämnda territorium. De skall också se till att personalen vid införselorterna har full kännedom om dessa regler och möjlighet att tillämpa dem.

Artikel 12

Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att sällskapsdjur som införs till gemenskapens territorium från andra tredje länder än de som anges i avsnitt 2 i del B i bilaga II

a) underkastas dokument- och identitetskontroll av behörig myndighet vid de resandes inreseort i gemenskapen, om antalet sällskapsdjur understiger eller är lika med fem,

b) underkastas kraven och kontrollerna i direktiv 92/65/EEG, om antalet sällskapsdjur överstiger fem.

Medlemsstaterna skall utse den myndighet som ansvarar för dessa kontroller och genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 13

Varje medlemsstat skall upprätta och till övriga medlemsstater och till kommissionen skicka en förteckning över de införselorter som avses i artikel 12.

Artikel 14

Ägaren eller den fysiska person som ansvarar för sällskapsdjuret skall vid varje transport för kontrollmyndigheten kunna visa upp ett pass eller det intyg som avses i artikel 8.2 som visar att djuret uppfyller gällande villkor för transporten i fråga.

I synnerhet skall ägaren eller den fysiska person som ansvarar för sällskapsdjuret, om transpondern i det fall som avses i artikel 4.1 första stycket b inte motsvarar standard ISO 11784 eller bilaga A till standard ISO 11785, i samband med varje kontroll tillhandahålla vad som krävs för att läsa av transpondern.

▼B

Om kontrollerna visar att djuret inte uppfyller villkoren i denna förordning skall den behöriga myndigheten i samråd med den officielle veterinären besluta om att antingen

a) skicka tillbaka djuret till ursprungslandet,

b) isolera djuret under officiell kontroll under den tid som fordras för att djurhälsovillkoren skall uppfyllas, på bekostnad av ägaren eller den fysiska person som ansvarar för djuret, eller

c) i sista hand, om det är omöjligt att skicka tillbaka djuret eller isolera det i karantän, låta avliva djuret utan ekonomisk ersättning.

Medlemsstaterna skall se till att de djur vars införsel till gemenskapens territorium inte tillåts blir förvarade under officiell kontroll i väntan på att de skickas tillbaks eller på att det fattas ett annat administrativt beslut.

KAPITEL IV Gemensamma bestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 15

I fråga om rabies, om villkoren för en transport föreskriver titrering av antikroppar, skall provtagningen göras av en förordnad veterinär och testet utföras av ett laboratorium som godkänts i enlighet med rådets beslut 2000/258/EG av den 20 mars 2000 om att utse ett särskilt institut med ansvar för att fastställa de kriterier som behövs för att standardisera serologiska tester för kontroll av rabiesvaccins effektivitet ([1]).

Artikel 16

Under en övergångsperiod på fem år från och med den dag då denna förordning träder i kraft får de medlemsstater som har särskilda regler för kontroll av eckinokockos och fästingar när denna förordning träder i kraft tillämpa dessa krav när det gäller införsel av sällskapsdjur till deras territorium.

I detta syfte skall de överlämna en rapport om situationen för sjukdomen i fråga till kommissionen, med en motivering av varför tilläggsgarantier behövs för att förebygga risken för att sjukdomen införs.

Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om dessa tilläggsgarantier inom ramen för den kommitté som avses i artikel 24.

Artikel 17

För transport av djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I får det i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 fastställas andra villkor av teknisk karaktär än de som fastställs i denna förordning.

Förlagor till pass som skall åtfölja sådana djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I som är föremål för transport, skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 18

Skyddsåtgärderna i rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ([2]) och rådets direktiv 91/496/EEG av den 15 juli 1991 om fastställande av regler för hur veterinärkontroller skall organiseras för djur som importeras till gemenskapen från tredje land och om ändring av direktiven 89/662/EEG, 90/425/EEG och 90/675/EEG ([3]) skall tillämpas.

([1]) EGT L 79, 30.3.2000, s. 40.
([2]) EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom direktiv 92/118/EEG (EGT L 62, 15.3.1993, s. 49).
([3]) EGT L 268, 24.9.1991, s. 56. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/43/EG (EGT L 162, 1.7.1996, s. 1).

▼B

Särskilt gäller, när så motiveras av rabiessituationen i en medlemsstat eller i ett tredje land, att ett beslut får fattas i enlighet med förfarandet i artikel 24.3, på begäran av en medlemsstat eller på kommissionens initiativ, om att djur av de arter som anges i delarna A och B i bilaga I från detta territorium skall uppfylla villkoren i artikel 8.1 b.

Artikel 19

Del C i bilaga I och delarna B och C i bilaga II får i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 ändras för att ta hänsyn till hur situationen inom gemenskapens territorium eller i tredje land utvecklar sig i fråga om sjukdomar, särskilt rabies, hos de djurarter som avses i denna förordning och i förekommande fall för att fastställa ett begränsat antal djur som får transporteras i enlighet med vad som behövs enligt denna förordning.

Artikel 20

De tillämpningsföreskrifter av teknisk karaktär som behövs skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2.

Artikel 21

Eventuella tillfälliga genomförandebestämmelser får antas i enlighet med förfarandet i artikel 24.2 för att möjliggöra en övergång från nuvarande system till det som föreskrivs i denna förordning.

Artikel 22

Direktiv 92/65/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

   a) I artikel 10.1 skall ordet ”iller” utgå.

   b) Artikel 10.2 och 10.3 skall ersättas med följande:

      ”2. För att få förekomma i handeln skall hundar, katter och illrar uppfylla kraven i artiklarna 5 och 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 av den 26 maj 2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG (*).

      Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.

      3. När det gäller export till Irland, Förenade kungariket eller Sverige skall, med avvikelse från punkt 2, hundar, katter och illrar uppfylla kraven i artiklarna 6 och 16 i förordning (EG) nr 998/2003.

      Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.

      (*) EUT L 146, 13.6.2003, s. 1.”

   c) I artikel 10.4 skall följande ord läggas till efter ordet ”köttätare”:

      ”, med undantag av de arter som anges i punkterna 2 och 3,”

   d) Artikel 10.8 skall utgå.

2. Följande stycken skall läggas till i artikel 16:

   ”I fråga om hundar, katter och illrar skall villkoren för import minst motsvara importvillkoren i kapitel III i förordning (EG) nr 998/2003.

   Det intyg som åtföljer djuren skall dessutom visa att en av den behöriga myndigheten godkänd veterinär har genomfört en klinisk

▼B

undersökning 24 timmar före utfärdandet samt att djuren är vid god hälsa och i stånd att tåla transporten till bestämmelseorten.”

Artikel 23

Före den 1 februari 2007 skall kommissionen, efter yttrande från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet om huruvida det är nödvändigt att bibehålla det serologiska provet, för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, som grundar sig på gjorda erfarenheter och en riskbedömning och som åtföljs av lämpliga förslag för att fastställa den ordning som skall tillämpas från och med den 1 januari 2008 för artiklarna 6, 8 och 16.

Artikel 24

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara femton dagar.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 25

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 3 juli 2004.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

DJURARTER

DEL A

Hundar

Katter

DEL B

Illrar

DEL C

Ryggradslösa djur (utom bin och kräftdjur), tropiska prydnadsfiskar, groddjur, kräldjur.

Fåglar: alla arter (utom de fjäderfän som anges i direktiven 90/539/EEG ([1]) och 92/65/EEG).

Däggdjur: gnagare och tamkaniner.

([1]) Rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg (EGT L 303, 31.10.1990, s. 6). Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/867/EG (EGT L 323, 7.12.2001, s. 29).

▼M4

BILAGA II

FÖRTECKNING ÖVER LÄNDER OCH TERRITORIER

DEL A

IE — Irland

MT — Malta

SE — Sverige

UK — Förenade kungariket

DEL B

Avsnitt 1

a) DK — Danmark inklusive GL – Grönland och FO – Färöarna

b) ES — Spanien inklusive fastlandet, Balearerna, Kanarieöarna samt Ceuta och Melilla

c) FR — Frankrike inklusive GF – Franska Guyana, GP – Guadeloupe, MQ – Martinique och RE – Réunion

d) GI — Gibraltar

e) PT — Portugal inklusive fastlandet, Azorerna och Madeira

f) Andra medlemsstater än de som förtecknas i del A och punkterna a, b, c och e i detta avsnitt.

Avsnitt 2

AD — Andorra

CH — Schweiz

IS — Island

LI — Liechtenstein

MC — Monaco

NO — Norge

SM — San Marino

VA — Vatikanstaten

DEL C

AC — Ascension

AE — Förenade arabemiraten

AG — Antigua och Barbuda

AN — Nederländska Antillerna

AU — Australien

AW — Aruba

BB — Barbados

BH — Bahrain

BM — Bermuda

CA — Kanada

CL — Chile

FJ — Fiji

FK — Falklandsöarna

HK — Hongkong

HR — Kroatien

JM — Jamaica

JP — Japan

▼**M4**

KN — Saint Kitts och Nevis

KY — Caymanöarna

MS — Montserrat

MU — Mauritius

NC — Nya Kaledonien

NZ — Nya Zeeland

PF — Franska Polynesien

PM — Saint Pierre och Miquelon

RU — Ryssland

SG — Singapore

SH — Saint Helena

US — Förenta staterna

VC — Saint Vincent och Grenadinerna

VU — Vanuatu

WF — Wallis och Futuna

YT — Mayotte